

GAZETA POLSKA

Prenumerata w miejscu kwartalnie
złp. 12. — Miesięcznie złp. 4.
Nr pojedynczy gr. 10.

N^{ro} 271

Prenumerata na prowincji z opłatą
pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 9 Października 1830 roku w Sobotę

WIADOMOSCI HANDLOWE.

Giełda Warszawska dnia 8 Października 1830 roku.

Wexle.	żądano		płacono		Monety.	żądano		płacono		Papiery.	procent	żądano	płacono
Amsterdam 150 zł. 2 m.	834	—	827	—	Polskie złoto za 100 zł. ...	—	—	—	—	Listy zastawne (*)	4	98	—
Berlin 100 tal. 2 m.	606	—	—	—	Rosyjskie imperjały	—	—	—	—	Obligacje udzielo. po zł. 300	—	—	324
Z. krot. ter.	—	—	600	—	Holenderskie dukaty nowe ..	—	—	—	—	Asskuracje skarbowe ...	—	—	—
Gdańsk 100 tal. 2 m.	594	—	591	—	detto stare ważne	—	—	—	—	Obligacje pragskie	—	—	—
Hamburg 300 Mk. 2 m.	892	—	888	—	detto na passir	—	—	—	—	Dow. k. centr. likwidacyjnój.	—	36	35
Z. krot. ter.	—	—	—	—	Anstrjackie detto	—	—	—	—	ditto ditto za zold ...	—	—	—
Lipsk 100 tal. 3 m.	—	—	—	—	Pruskie Frydrychsory	—	—	—	—	ditto ditto za inne ...	—	—	—
London 1 l. szt. 2 m.	40	15	40	6	detto kurant	—	—	—	—	Zapisy drogowe	—	—	—
Moskwa 100 r. a. 1 m.	—	—	—	—	detto bilety kassowe	—	—	—	—	Rosy. obliga. wassy. za 100	6	—	—
Petersburg ... ditto 1 m.	—	—	—	—	Rosyjskie assygnaty	181	—	—	—	ditto w srebrze	6	—	—
Paryż 300 fra. 1 m.	480	—	476	—	Austrja. bilety banko za 100 R.	—	—	—	—	ditto ditto	5	—	—
Wiedeń 150 zł r. 2 m.	509	—	—	—	detto Einlesung Scheiny detto	—	—	—	—	ditto w Hamb. Cert.	5	—	—
Wrocław 100 tal. 2 m.	—	—	—	—		—	—	—	—	ditto w Poz. Angl.	5	—	—

(*) Nie licząc w to wartości kuponu wynoszącej zł. 1 gr. 53.

WIADOMOSCI KRAJOWE i ZAGRANICZNE KRÓLESTWO POLSKIE.

— *Kommissja wdztwa Płockiego.* — Podaje do publicznej wiadomości, iż w urzędzie municypalnym miasta Pułtuska, jako też w urzędach leśnych; Wyszaków, Brańszczyk i Brok, przed nadleśnym jlnym lasów rządowych wdztwa Płockiego, odbywać się będą licytacje na sprzedaż drzewa z lasów rządowych a mianowicie z cięć na r. 1831, oznaczonych w następujących terminach: — W dniu 8 listopada r. b. w urzędzie municypalnym miasta Pułtuska, na sprzedaż drzewa z lasów rządowych leśnictw Pułtuskiego i Zaknoczyskiego. W dniu 9 listopada r. b. licytacja na sprzedaż drzewa z rębów r. 1831, leśnictwa Wyszowskiego w osadzie leśnej nadleśniczego tegoż leśnictwa w Dąbrowie. W dniu 11 listopada r. b. licytacja na sprzedaż drzewa z rębów r. 1831 leśnictwa Brańszczykowskiego, w osadzie leśnej nadleśnego tegoż leśnictwa w Udrzynie. W dniu 14 listopada r. b. licytacja na sprzedaż drzewa z rębów 1831 r. leśnictwa Brokowskiego w osadzie leśnej nadleśnego tegoż leśnictwa w Rudzie. Pretendenci do kupna tegoż drzewa, zechcą się w miejscach i terminach wyżej oznaczonych stawić, gdzie im warunki sprzedaży przedstawione będą, a każdy składający wadium wyrównyujące połowie wartości licytowanego drzewa, do licytowania przypuszczony będzie; najwięcej zaś postępujący przy-

bicie otrzyma. — W Płocku dnia 4 września 1830 roku. Radca stanu prezes, *F. Kobylinski.* — Sekretarz jlny, *Koskowsk.*

— *Urząd zakładu rządowego górniczego machin na Solcu.* — Podaje niniejszem do wiadomości stronom interesowanym, iż w dniu 14 b. m. i r. o godzinie 11 przed południem, odbędzie się publiczna licytacja w miejscu wyżej wyznaczonem, na dostawę węgla drzewnych miar czterokorcowych 2000; o warunkach tejże licytacji w każdym czasie można się dowiedzieć w kancelarji powyższego zakładu. — W Warszawie dnia 6 października 1830 r. — Pisarz zakładu *J. Kossakowski.* — Kontroler *Juszyński.*

Wiadomości Warszawskie.

— Rada administracyjna królestwa, zatwierdziła zapis testamentowy uczyniony przez niegdy Stefana Koszarzaniego byłego generała wojsk Polskich, wynoszący: 1) Dla szpitala D. Jezus złp. 2087 z procentami zaległemi; 2) Dla kościoła Samborzecznego zł. 2000; 3) Dla towarzystwa Dobroczynności zł. 1280.

— Tom szósty *Encyklopedji popularnej* wyszedł z druku. Obejmuje w sobie: 1) Spostrzeżenia ogólne nad działaniem ciepła i nad stosunkami jego z chemją. 2) O naturze i przyczynie ciepła. 3) O rozszerzaniu się ciał za pomocą ciepła. 4) O przewodnictwie ciepła w ciałach. W tym tomie znajdzie czytelnik wiele podręcznych wiadomości w po-

tocznóm i w przemysłowém poźyciu koniecznie potrzebnych.

ANGLJA. — Z Londynu, d. 25 wrzes. — Zmiarem jest króla odwiedzić wkrótce magistrat w ratuszu. Będzie to uroczystość jakiej od dawnych lat nie pamiętają. Wyznaczono komitet z członków rozmaitych korporacji, dla naradzenia się w jakim sposobie króla przyjmować należy. — Pozawczoraj naradzała się tutejsza municipalność nad wnioskiem pana Steven, względem posłania adresu z powinszowaniem miastu Paryżowi. Większość była za tem, iż nie wypada aby podobny adres wychodził od władzy municipalnej; ci więc którzy są za rzeczonym adresem, mogą zwołać ku temu celowi, prywatnie obywateli Londyńskich zgromadzenie. — W liście pisanym d. 11 marca z Dzedda (nad Perską zatoką), doniesiono, że Doha Jemenu wyświłł posłuszeństwo Mehemetowi Ali paszy Egipskiemu, który wysłał znaczny korpus wojska przeciwko buntownikom.

FRANCJA. — Z Paryża, d. 25 września. — Na dowód, że postanowienie królewskie z d. 28 z. m. względem umieszczenia oficerów dawnego wojska w połowie przypadających awansów, jest do skutku przyprowadzone, donosi Monitor, że w liczbie 75 dowódców dywizji wojskowych, otrzymało ten stopień 35 generałów, którzy ze służby byli oddaleni. W tymże stosunku przywrócono do służby czynnej 6 generałów-inspektorów, 23 komendantów, 18 pułkowników i 14 podpułkowników piechoty, 18 pułkowników jazdy i t. p. — Professor Burnouf i dawniejsi profesorowie Naudet i Dubois, mianowani jeneralnymi inspektorami nauk. — Z powodu przywróconej spokojności w Nismes, ogłoszenie tego miasta za będące wstanie oblężenia zostało cofnięte. — Pułk 5 linjowy, ten sam który był pierwszym co przeszedł na stronę ludu w rewolucji lipcowej, wysłany został do Givet, gdzie stać będzie na załodze. — Minister marynarki dał rozkaz aby jedna fregata i jeden bryg popłynęły do Lisbony, gdzie dla obrony bezpieczeństwa osób i majątków poddanych Francuzkich, na Tagu stać będą. — Rodzina Lafayetteów jest jedna z najdawniejszych we Francji; już w r. 1432 pobił marszałek Lafayette ówczasowego Angielskiego księcia Klarencji, przez którego zwycięstwo oswoiódził ojczyznę swoją od jarzma Anglii. — O zgonie księcia Kondousza różne biegną wieści. Rozmaite okoliczności zgonu tego księcia, są powodem że ścisłe bardzo śledztwa rozpoczęte zostały.

NIDERLANDY. — z Hagi, d. 28 września. — Oto jest wyciąg z raportu odebranego o wypadkach w Bruxelli, który jak się zdaje, przed innemi na wiarg zasługuje. »Opór Brukselczyków był nadzwyczajnie zacięty, a czynione przygotowania wskazywały, że już oddawna był ułożony. Wszystkie domy stojące obok siebie, miały powybijane otwory, tak, że wyparowani z jednego mogli się do drugiego chronić i tym sposobem obronę w przewłokę prowadzić. Środki obrony poczynione przy bramie Szerbekskiej, do których należały działa będące w posiadaniu Brukselczyków, nie wstrzymały bynajmniej postępu żołnierzy, lecz dwa wielkie domy stojące wprost ulicy Rue Royale, były urządzone na blokhausy i osadzone bardzo licznie przez ludzi utrzymujących ciągły

ogień z zrzędnój broni, przez co musiano koniecznie na tym punkcie działa postawić, ażeby krzyżowym ogniem rzucone domy zdemoljować. Następnie wkroczyło wojsko z najlepszą odwagą, lecz zbyt wiele ucierpiało przez strzelanie z okien domów prywatnych, których wiele musiano zdobywać, aby oczyścić je z znajdującego się w nich nieprzyjaciela. Całe wojsko bez żadnej różnicy, wypełniało jak najdokładniej powinność swoją. Postąpiwszy wśród ciągłej walki pod same wejście do parku, musiano powtórnie wytrzymać strzelanie z gmachu zwanego Bellevue i z domu przeciwnego, z którego najmocniejszy ogień, nie tylko ze wszystkich okien ale z porobionych otworów utrzymywano. Obydwa te domy zwalono za pomocą dobrze kierowanego ognia działowego, i w ten czas dopiero mogło wojsko postępować drogą do placu królewskim zwanego. — Mówią że po południu (23go), aż do Sallon rozprzeżrzenie się, i że wieczorem jeszcze w tamtej okolicy żwawo i z rozjątrzeniem walczone. To wszakże pewna, że główniejsze stanowiska w górnej części miasta, pozostały w mocy wojska. — Pierwszy atak z górnej strony, powiódł się jak najpomyślniej. — Nietyle postęp jednego bataljonu z piętego oddziału i dwóch szwadronów szóstego pułku huzarów, którzy szli do dolnego miasta przez bramę Flamancką od strony Aalst. Jest rzeczą pewną, że część ludzi mianujących się Brukselczykami, dała poznać wojsku, że może bezpiecznie wkroczyć i że nic złego mu się nie stanie; ale i to także prawdą, że owi ludzie, w chwili gdy wojsko posunęło się aż do targu rybackiego, pościągali jak najspieszniej bale któremi były pokryte dółki na ulicach porobione, poczem uderzono zaraz na wojsko ze wszystkich stron i rzucono kamieniami, tak, że nie bez straty wycofało się z miasta. Mówią, że pułkownik Szurowski umarł z ran odniesionych; podobno także i major van Borselen od huzarów, którego brakuje. Huzary niewiele ucierpiały w tej zdradzieckiej zasadce; piechota daleko więcej. — Zajawszy wszystkie główniejsze stanowiska w górnym mieście, pozwolono wycpać wojsku, które cały dzień pod bronią zostawało i ciągle walczyło. Gdy jednak gotowali się tymczasem powstańcy w dolnej części miasta, która mocno zatarasowana była, do dzielnej obrony, zazem rozpoczęto bój na nowo już w piątek, w którymto dniu, za pomocą stosownego użycia dział, posunęło się wojsko aż do Kanterstein przy ulicy de Madalaine, gdzie ustawiono zaraz armaty. Zapewniają, że w tymże czasie wojsko idące z Aalst, wzmocnione przez pułkownika van Balveren, przysunęło się blisko pod Bruxellę i zajęło przedmieście przy bramie Flamanckiej. — Noc z 24go, przepędzono spokojnie, a 25 rozpoczęła się ogień nieco później niż zazwyczaj, poczem o godzinie 10 przybyły do głównej kwatery trzy osoby wyślane przez barona Hooghvorst. Gdy się stało zadostó przyuiesionemu przez nich żądaniu, (wstrzymania kroków nieprzyjacielskich), przybył potem około godziny 2 z południa sam baron d'Hooghvorst, lecz jak donoszą z Bruxelli pod d. 25, książę osądził rzeczą przyzwolitą nie przyjmować od niego żadnych propozycji, i rozpoczęto nanowó kanonadę przeciwko dolnej części miasta. Zapewniają, że już d. 24 i 25 wszczął się pożar w kilku miejscach, lecz nie wyrażono czy wielki czy mały. — W kierunku do Lowanjum (Löwen) stoi wojsko mające baczną oko na to miasto. W Mecheln jest rezerwa i spokojność

panuje. Wojsko w Brukseli wzmocniono w tych dniach jedynym batalionem wysłanym z Antwerpii, skąd także znaczny oddział armat ciężkiego kalibru podobnie do Brukseli posłano. — Mówią że zaraz po wybuchnięciu zaburzeń w Brukseli, udało się tam z Francji wielu żołnierzy i oficerów Francuzkich, a mianowicie z rozpuszczonej gwardji, którzy usługi swoje w obronie miasta Brukselczykom ofiarowali. Na ich czele ma się znajdować pułkownik Melinet, który dowodził Francuzami pod Waterloo, a teraz od pewnego czasu w Brukseli mieszkał.»

— Dziennik *Dagblad* wspominając o zaciętej obronie Brukseli, przytacza także wyżej namienioną okoliczność potężnego sąsiednich domów przez otwory, tak, że powstańcy dotarli w jednym domu, chronili się do drugiego i tak następnie. Tenże dziennik zapewnia, że między Brukselczykami jest najmniej 2 do 3 tysięcy ludzi wycwiczonego wojska, po większej części samych Francuzów, którzy potajemnie z Francji i bez wiedzy rządu Francuzkiego, w pomoc Belgom przybyli. Słychać, że płomienie które widziano d. 27 w Brukseli, powstały z pożaru zrzadzonego przez rakiety kongrewskie, z rozkazu księcia Fryderyka przeciwko powstańcom wyrzucone.

— Z dnia 29 września. — J. K. Mś. książę Oranji, przewodniczył pozawczoraj w radzie stanu. — Dziennik *Staats Courant* powiada: » Król odebrał rapporta z głównej kwatery księcia Fryderyka, z których okazuje się co następuje: » Wojsko które jak pierwój było doniesionem, opanowało górną część miasta Brukseli, park, pałace, ulicę książęcą, i kilka innych przyległych, zostało d. 26 września wieczorem napađnięte w swych stanowiskach przez liczną gromadę buntowników, którzy, podobnie jak pierwój pałac stanów jeneralnych, teraz i pałac królewski podpalili. Z tego powodu musiano ustąpić z pałacu, przeczco obrona ulicy książęcój ze strony wojska, ograniczyła się na posiadaniu bardzo niebezpiecznej pozycji, a następnie uznano za rzecz stosowną oddalić się z miasta, zostawiając go własnemu jego losowi. Odwrót uskuteczono w nocy, bez trudności i w jak najlepszym porządku. Żadnej przeszkody nie stawiono wojsku w tym jego odwrocie. Książę znajduje się w dobrém zdrowiu, a główna kwatery jest w Diegem, gdzie się wojsko zatrzymało. »

— Dotąd nie mamy jeszcze urzędowego rapportu o liczbie poległych żołnierzy w Brukseli, zdaje się jednak, iż nie będzie ich więcj jak 500 lub 600. Z tych przywieziono już 278 do Antwerpii.

— Z Harlem, dnia 30 września. — Donoszą z Gandawy (Gent), że książę Bernard Sasko-Wejmarski, jenerał w służbie Niderlandzkiej, wyjechał z tamtąd udając się do wojska w Vilvorden. — Pewien naoczny świadek walki na dniu 23 w Brukseli toczonój, tak ją opisuje; » O godzinie szóstej podstąpiły pod miasto kolumny wojska, liczącego 7 do 8 tysięcy. Przyjęto je uprzejmie na przedmieściu Szerbekskim, i zapewniano, że nie masz porobionych żadnych przygotowań i że bez przeszkody dalej postępować mogą. Gdy niektórzy oficerowie zawierając temu posunęli się w głąb niektórych ulic, nie dostrzegli wprawdzie żadnych ludzi, ale dano do nich ognia z zasadzek w niektórych domach. Dla otworzenia drogi musiały być użyte dwie armaty artylerji konnej, wojsko postępowało odważnie, wystrzeliło kilka razy na ulicach, i przebywszy kilka za-

siek na drodze aż do parku, złąd na czas niejaki plac zwany królewskim z buntowników oczyszczono. Tutaj dopiero zaczął strzelać ukryty nieprzyjaciel do jazdy i do artylerji niemających zastony z piechoty; zabito w jednej chwili majora Krahmer, 8 ludzi i 14 koni. Tymczasem nadeszli i grenadjerowie do parku, osadzili bramę Lowańską i Boulevard między obojgiem położony. Już tego wieczora przekonano się, że trudno będzie zmusić do milczenia morderczy ogień wymierzony z okien wszystkich przyległych domów; jednakże przez 4 dni utrzymało się wojsko przy tém stanowisku, aż dopoki przez nadzwyczajne wysilenia Brukselczyków, i przez przybywające im bezprześcannie posiłki, do odwrótu zmuszone nie zostało. » Jeden z talszych dzienników powiada o powyższych wypadkach w ten sposób: » Ile z rozmaitych doniesień widzieć się daje, nie masz wątpliwości, że pierwsze śmiałe natarcie wojska i opanowanie placu królewskiego, zatrwożyło dowódców powstania Brukselskiego, i nie jeden z nich myślał już o swoim ocaleniu. Leodyjczykowie pysznią się z tego, że oni pierwsi wnowili walkę i odwagę Brukselczyków podnieśli. (Przez to, że zwiabiwszy oddział wojska do dolnego miasta uderzyli na niego). Brukselczykowie korzystając z miejscowości, porobili przez piwnice wielkich domów na placu królewskim komunikacje i dostawszy się do tychże domów, strzelali do wojska tamże zebranego, które będąc pozbawione środków odparcia tej niespodziewanej napađci, do parku cofnąć się musiało. W parku broniono się wojsko jeszcze przez dni kilka, lecz wzrastająca coraz siła powstańców przez pomoc jaką z okolic otrzymywali, stała się w końcu tak przemagającą, iż jej koniecznie ustąpić wypadało. »

— Z Mastrychtu, dnia 28 września. — Powstańcy Leodyjcy wyszli dnia wczorajszego rano w tym zamiarze z miasta, ażeby podchwycić transport z żywnością, wysłany z Mastrychtu przez Tongern do cydadelli; projekt ten nie powiódł się jednakże, bo już pierwój posłano rozkaz do Tongern, aby ten transport zatrzymać i częściami do Mastrychtu zwrócić. Około godziny 7 wieczorem, słyszano w Tongern mocne strzelanie z armat, w kierunku od St. Trond; zdaje się że pierwsza dywizja wojska była zmuszona do stoczenia bitwy.

— Z Leodjum d. 29 września. — Warta obywatelska strzeże cydadelli; zresztą nie przyszło do żadnych kroków nieprzyjacielskich. — Dnia w południe przybył tu z Brukseli pewien Leodyjczyk na koniu dragońskim, którego zdobył w parku, i przywiózł wiadomość, że Potter przybył dnia 27 w południe do Brukseli; mówiono w tém mieście, że przywiózł z sobą dwa miliony. — Słychać, że jenerał Cort-Heiligers, który dowodził w Mastrychoie, prowadzi 8 do 9 tysięcy wojska przeciwko Brukseli. Jestto korpus utworzony z załog, które stały w Mastrychoie, Tongern, St. Trond i w okolicach. Rząd tymczasowy w Brukseli, wydał odezwę pełną gwałtownych wynurzeń przeciwko Holendrom, i wzywającą wszystkich żołnierzy rodem z Belgjów do zbiegostwa.

— Z Brukseli, d. 28 września. — Tutejszy *Journal de la Belgique* donosi, że dzień wczorajszy przeminał spokojnie, a lubo miejsca które były widownią krwawej walki nawiedzają niezliczone tłumy ciekawych, spokojność ani na chwilę naruszona nie była. W parku porozstawiano

sztyldwachów ażeby wzbronili przystępu spacerującym; nie wypuszczają podobnież nikogo za bramę bez karty i bez zrewidowania czy nie wynosi z sobą ładunków. Przy domach z których oddalili się mieszkańcy, postawiono także sztyldwachy. Z przyległych okolic południowej Brabancji, przybývają różne zapasy wojenne i ludzie, z których ma być utworzone wojsko ochotników. Do oddziału gwardji obywatelskiej Brukselskiej, który wyszedł bramą Szerbelską dla uważania odwrotu wojska królewskiego, przystąpił się oddział Lowańczyków, który spieszył do Brukselli i już tu przybył wraz z naszym. Z Seneffe przywieziono wielki wóz chleba, na którym zdaje się tu nie dostawać. — Tenże dziennik donosi, że Potter, który od niejakiemu czasu znajdował się w Lille, przybył do Brukselli dnia wczorajszego o godzinie w pół do siódmej wieczorem. Z balkonu przed ratuszem przemówił kilka słów do społeczeństwa, oświadczyając: iż przybył dla bronięcia praw ludu i dla poświęcenia mu swojego życia. — O godzinie 7 wieczorem odezwał się dzwon na trwogę, wzywając mieszkańców do gaszenia ognia w pałacu ministra skarbu, który będąc onegdaj podpalony, już po ugaszeniu na nowo stanął w płomieniach. W ciągu kilku godzin zdolano ogień ugasić, jednakże nie przestawano przez całą noc bić we dzwony, bo mówiono, że wojsko idzie na powrót przeciwko miastu; uderzono także generałmarsz i obywatele stanęli na miejscach swoich zgromadzeń. Tymczasem noc przeszła spokojnie i nie było żadnego ataku, a nazajutrz rano przybył na plac główny z 6 armatami i jedną haubicą hufiec wystany z Ath na pomoc Brukselczykom; do niego przyłączyło się kilku zbiegów i artylerzystów z załogi stojącej w Ath. — *Courrier des Pays-bas*, udziela następującą relację o wypadkach w Brukselli od 22 do 26 b. m.: » We środę (dnia 22), miano już w Brukselli odezwę księcia Fryderyka, ale narada miana z tego powodu w ratuszu była bezowocna. Zdaje się, że wtenczas postanowił pan Dupetiaux udać się do głównej kwatery gdzie go wraz z jego towarzyszami uwięziono. Dnia 23 pokazało się wojsko przed bramami Szerbelską i Lowańską, i udało mu się przy pierwszym popłochu rządzonem przez jego strzelanie, dostać się ulicą Królewską aż do parku. Tam okopało się. W tymże czasie wkroczyli do bramy huzary i piechota, ale odparto tę napaść i odtąd dolna część miasta zostawała w pokoju. Dnia 24 dowiedziano się, że w nocy wkroczyło wojsko przez bramę Namurską, wzmocniło się w parku i zajęło pałac królewski. Przeciwko nim pośpieszyły z przyległych okolic liczne hufce obrońców. Przez cały ten dzień walczone nieustannie. Wieczorem strzelała artylerja postawiona przed miastem kulami rozpalonemi i zapaliła kilka domów przy ulicy Królewskiej. Dnia 25 oddano dowództwo wojskowe w mieście, pułkownikowi van Halen, który doniósł o tem przez rozkaz dzienny. Dnia 26 o godzinie 8 rano, zaczęło się strzelanie na nowo; noc ułatwiła wojsku powtórnie wstęp do jednej części parku. Postawiono w nim nieco więcej artylerji. W południe było strzelanie z dział i z ręcznej broni bardzo mocne; obywatele byli w posiadaniu całej linii domów, poczynając od domu aptekarza Piron aż do *Café de l'Amitie*; strzelali z okien do parku. Artylerja odstrzeliwała do nich kartaczami. Artylerja obywatelska

strzelała dzielnie z ulicy Królewskiej i z dawnego placu Lowańskiego. Wojsko przedarło się aż do gmachu stanów jeneralnych, z którego wyparowało obywateli. — Wydano tu odezwę do Brukselczyków, wzywając ich ażeby nie dali się urazić namowom do rabunku i rozboju; tę odezwę podpisali panowie: Vanderlinden, Hooghvorst, Ch. Rogier, Felix Merode, Gandebien, S. Vandeweyer, Jolly, J. Vanderlinden, F. Coppin i Nicolay. — W Brügge jak tylko ztamtąd oddaliło się wojsko, zatknęto zaraz Brabancką chorągiew. Mieszkańcy Ostendy nie chcieli wpuścić wojska do swojego miasta.

— Z *Rotterdamu*, d. 29 września. — Podług ostatnich odebranych tu z Antwerpii doniesień, przednie czaty powstańców Brukselskich są w Marty i Schaebeck. — Związek między Bruksellą i Antwerpią został przywrócony; wczorajsza poczta Brukselska, przybyła do Antwerpii w sam czas trwania giełdy. — Mówią, że korpus jenerała Gort Heiligers, połączył się z wojskiem księcia Ferdynanda. — W Gandawie panuje nieprzerwana spokojność.

PRUSSY. — Z *Berlina*, d. września. — Król mianował księcia Wilhelma Pruskiego brata swego, wielkorządcą prowincji Nadreńskich i w Westfalji. — Jenerał major Pluel dowódzca 15 dywizji, mianowany tymczasowym komendantem w Kolojni. — *Gazeta rządowa Pruska*, zapobiegając jak się zdaje złym skutkom mogącym wyniknąć z rozsiwania fałszywych wieści, zaczęła umieszczać, na wzór jak dawniej *Gazette de France* w Paryżu, pod tytułem *Tageslügen*, rozmaite wiadomości nie zasługujące na wiarę. — Podług gazet Wroclawskich z dnia 29 września, tamtejsza czeladź krawiecka i inna, będąc poburzona przeciwko żydom, dopuściła się nagannę rozpusty tegoż dnia o godz. 8 wieczorem, przeciągając podcamielona po ulicach przez żydów zamieszkałych, i wybijając okna w ich mieszkaniach. Przez spieszne wdanie się wojska, zapobieżono tej swawoli, tak, że już o godzinie 10 spokojność była przywrócona, a wojsko o godzinie 12 udało się do kwater swoich. Głównych sprawców i ich współników uwięziono natychmiast. Żadna wielka szkoda ani krzywda, została wyrządzona. Obywatele przyczynili się znacznie do prędkiego przywrócenia spokojności.

WĘGRY. — Z *Prezburga*, d. września. — Koronacja J. G. wysokości arcyksięcia Ferdynanda następcy tronu na króla Węgierskiego, odbyła się d. 28 (nie 26 jak było doniesione), września. Na posiedzeniu dnia 29 postanowiły stany jednomyślnością, złożyć nowokoronowanemu N. królowi, dar 50,000 sztuk dukatów.

— Wczoraj wyciągnięto z koła loterji liczbowej, następujące Nra. 6, 28, 27, 37, 60.

TEATR NARODOWY. — Historyczna drama: *Karól XII. pod Benderem*.